

”دۇردىشى بچون سىن دۇردىشى باپ دادا كا ملن“

آج باپ دادا اُپني لَوَلي اَرڻاٽ لَوَلينَ بچونَ سينَ مِلَني آئي هئ. دَوَرديشَ سينَ آئي هئ. جتِنا بچونَ نينَ باپ دادا ڪو دل سينَ ياد ڪيئا تو دل ڪي ياد ڪا ريسپانڊ دلا رام باپ ديني ڪي ليئي آئي هئ. آپ ايڪ ايڪ لَوَلي آتمائينَ ڊڪائي دي رهي هئ. جنهنون نينَ دَوَر هوتي هونَ پي اُپنا ياد پيار پيڄا هئ وو سڀ لَوَلي آتمائينَ آڪاري روپ ۾ اِس سنگنَ ڪي بيچَ باپ دادا ڪي سامني اِمرج هئ. باپ دادا ڪي سامني بهتَ بڙي سِپا لڳي هونَ هئ. آپ سِپڪي اَندر جو سِپڪا ياد پيار سمايا هونَ هئ وه ياد ڪا روپ آڪاري روپ ۾ سِپڪي ساٿ هئ. باپ دادا سِپي بچونَ ڪي اُمنڱ اُتساهَ اوَر خوشي ڪي گيت سُن رهي هئ. اِتني پيار ڪي، خوشي ڪي گيت باپ دادا صرف ڊيڪ نهين رهي هئ. ليڪن ڊيڪني ڪي ساٿ ساٿ گيت مالها سُن پي رهي هئ. سِپي بچونَ ڪي اَندر، دل ۾ وا نئون ۾ ايڪ هينَ باپ ڪي ايڪ رس اِستتي ڪي جهلڪ ڊڪائي دي رهي هئ.

”ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي“ اِسي اِستتي ۾ اِستت بچون ڪو دِڪ رهي هئ. آڄ مِلي ۾ آئي هئ. واڙي سُناني نهين آئي هئ. صرف تَقديرِوان بچون ڪي تَصويرين دِڪني آئي هئ. ڪِلي هوئي رُوحِي گُلاب بچون ڪي خُشبوءِ لِيني آئي هئ. سِبي بچون نين همٿ ڪي آڌار ۾، سِنيھ ڪا پرتڪِبه قَل سِمنڪ مِلن ڪا اِڇا دِڪايا هئ. پِن پِن پَرڪار ڪي بَنڌنُون ڪو پار ڪرتي هوئي اِپني سُوپِيت هوم پهُونچ گئي هئ. اُنسي بَنڌن مُڪت بچون ڪو باپ دادا پدمُگُٿا مُبارڪ دي رهي هئ.

ڇوڻي ڇوڻي بچون ڪي پي ڪمال هئ. يه ڇوڻي بچي سنگم يگ ڪا شرنهار هئ اوڙ پوڻيه ۾ ڪيا ڪرينگي؟ اَب ڪي شرنهار هو، پوڻيه ڪي اڌڪاري هو. سيڪي هٽيلي ڀر سورڳ ڪي سوراجيه ڪا گولا دڪائي دي رها هئ نان. جو چتر بنايا هئ وه ايڪ ڪا نهين هئ، اڀ سيڪا هئ. اڀنا چتر ديڪا هئ؟ سمجهتي هو هر سيڪا چتر هئ يا ايڪ شري ڪرشن ڪا هئ؟ ڪسڪا هئ؟ اڀ سيڪا هئ يا نهين؟ تو سدا ياد رها هئ ڪ آڄ برهمڻ اوڙ ڪله فرشتي سين ديؤ ڀڌاري بني ڪ بني؟ ناليچ ڪي دريڻ سين اڀنا يه چتر ”فرشتا سو ديوتا“ سدا دڪائي ديتا هئ؟ جيئي اڀي سيڪي دل ڪا آواز سدا نڪلتا هئ، ڪوئسا؟ ”ميرا بابا“. ائسي سدا ناليچ ڪي دريڻ ۾ اڀنا چتر ديڪتي هوئي يه آواز نڪلتا هئ ڪ يه ميرا چتر هئ؟ ”ميرا بابا“ ميرا چتر! ڪيونڪ اڀي اڀني راجيه اوڙ راجيه ڪرني ڪي راجيه اڌڪاري سوروپ ڪي بهت سمپ آ رهي هو. جو سمپ چيز آ جاتي هئ وه سپشت اڻيؤ هوتي هئ. تو ائسي سپشت اڀنا فرشتا سوروپ، ديوتا سوروپ اڻيؤ هوتا هئ؟ اڇا.

آج تو وشيش بچون ڪو ٻُڌا يا اُڙ باپ دادا بچون ڪي آڱيا ڪاري هوني ڪي ڪارڻ ملن مناني آئي هئ. وشيش ايڪو دو آتمائون ڪي ڪارڻ سڀي بچون سين ملن هون. يهي لڱن ڪا ريسپانڊ هئ. اڃا، ڊبل فارينس ڪي پسندي سدا اَلگ اَلگ ملني ڪي هوتي هئ. جئسي باپ بچون ڪا دل ديڪني هئ وئسي هين باپ پي بچون ڪي دل ڪي ريسپانڊ ڪرتي هئ. تو ملتي رهينگي. اَب تو آلاه ڪي بغيچي ۾ پھونچ گئي هو. ملن مناتي رهينگي. اڃا

اٿسي سنيھ ڪي ٻنڌن ۾ ٻنڌني والي اؤر ٻانڌني والي، سدا لولين بچون ڪو، سدا
 باپ ڪي گئون ڪي گيت گاني والي خوشمراج بچون ڪو، سدا خوشي ڪي جهولي ۾

جهڙوئي والي خوشنصيب بچون ڪو، سدا خوشي رهندي ڪي مبارڪ ڪي ساڻ ساڻ باپ دادا ڪا يادپيار اڙ نمستي.

چوڻي چوڻي بچون سين:- باپ دادا ڪو چوڻي چوڻي بچون ڪو دڪ بھت خوشي هوندي هئ. هرايڪ بچي ڪي مستڪ پر ڪيا دڪائي دي رها هئ؟ ڪيا هئ آپڪي مستڪ پر؟ آتما مڻي ڪي سمان چمڪ رهي هئ. باپ دادا سڀي بچون ڪي مستڪ ۾ چمڪتي هوندي مڻي دڪ رهي هئ. آپ سڀي ڪي من ۾ ڪيا سنڪلپ هئ؟ چوڻي چوڻي بچي اُڙات باپ دادا ڪي گلي ڪي مالها ڪي مڻڪي. آپ بچي ڪس نمبر ۾ هو، يهه جانتني هو (فرست نمبر) لڪش ڪتنا اچا رڪا هئ. باپ دادا تو چوڻي بچون ڪو آگي رڪينگي. پيچي نهين. ڪيونڪ آپ سڀي چوڻي بچي جنر سين پوٽر هو اڙ پوٽر آتمائون ڪي سنڪ ۾ هو. اس ليئي پوٽر آتمائون ڪو سدا نئون پر رڪتي هئ. تو ڪيا هو گئي آپ سڀي؟ آئون ڪي تاري، نوري رتن هو گئي نان! اُسي سمجھتي هو؟ بچون ڪي ياد پيار، آني ڪي پھلي هين پھونچ گئي. سڀ نين بھت بھت اچي اچي چتر پي پيچي. اچي اچي لڪش ڪي سنڪلپ پي ڪيئي. جنھون نين پي جو لڪش رڪا هئ، ڪوئي ٿيچر بن ڪر جائينگي ڪوئي نمبرون برھماڪماري وا برھماڪمار بن ڪر جائينگي، تو نمبرون ٿيچر وا برھماڪمار ڪماري ڪي وشيشتا ڪيا لي جائينگي؟ بھت سھج هئ. صرف ايڪ چوڻي سي بات ياد رڪني هئ. ايڪ باپ ڪي ياد ۾ رھنا هئ. ايڪ باپ ڪا سنديش هرايڪ ڪو دينا هئ. ڪوئي پي پرستي آئي، بات آئي، ايڪ رس رھنا هئ. بس يھي نمبرون برھماڪمار ڪماري هئ. تو سھج هئ يا مشڪل هئ؟

سڀي صبح ڪو اونتي هين گڊمارنگ ڪرتي هو؟ ياد ۾ بڻنتي هو؟ آبي سين پي روز امبرت ويلي اونتي هين پھلي ياد ۾ بڻندا. اچا. آپ سڀ چوڻي چوڻي بچون ڪو سڀ سين اچي چيز ڪوئسي لگتي هئ؟ (ٽولي) (قر تو باپ دادا نين سڀي ڪو ٽولي ڪلائي)

ڊاڪٽرس ڪي ساڻ اويڪت باپ دادا ڪي ملاقات

سڀي نين مل ڪر سيڪنڊ ۾ شفع ديني ڪي ڪوئي گولي نڪالي هئ؟ آج ڪلهه ڪي سميه اڙ سر ڪمستنس پرماڻ آبي سيڪنڊ ۾ شفع پاني ڪي اچڪ اُنڪ آتماين هئ. پردرشي سمجھائو، چاهي پاشڻ ڪرو ليڪن سڀ پاشڻ سُنتي، پردرشي ديڪتي اچا ڪيا رڪتي هئ ڪ سيڪنڊ ۾ شفع پائين. دو اچائين سرو آتمائون ڪي هئ، ايڪ تو سدا ڪي ليئي شفع هو اڙ دوسرا بھت جلدي شفع هو ڪيونڪ اُنڪ پرڪار ڪي دڪ درد سھن ڪرتي ڪرتي سڀ آتماين ٿڪي هوندي هئ. تو آپ ڊبل ڊاڪٽر ڪي پاس ڪس اچا سين آئينگي؟ ان دو اچائون ڪو ليڪر ڪي آئينگي. آپس ۾ جو ميٽينگ ڪي اسر اُسي ڪوئي چيز نڪالي؟ ميڊيٽيشن ۾ پي سھج طريقا نڪالا؟ ايگزيبيشن تو بنائينگي اڙ بني هوندي پي هئ ليڪن هر چتر ۾ اُسا سار پرو جو اُسي سار ڪي طرف آئينشن جاتي هين شانتي اڙ سڪ ڪي اُنيوتي ڪرين. ڪيونڪ وستار تو سڀ جانتني هئ ليڪن هر چتر ۾ روحانيت هو. جئسي ڪوئي پي چيز ۾ سينٽ لگا دو، خوشبوءِ لگا دو تو ڪوئي پي چيز ۾ وه خوشبوءِ آڪرشت ضرور ڪرينگي. اُنيو ڪرينگي، هان يهه خوشبوءِ ڪهان سين آ رهي هئ. چتر تو پلي بناو ليڪن چتر ڪي ساڻ جو پرياءِ پرينگا وه چتر ۾ پي چئنٽا پري هو. جئسي ديڪو يهان مڌوبن ۾ جڙ

۾ چئنتنا ڪا اُنيو ڪرتي هونان! هر آستان ۾ ڄائو، چاهي جهوپڙي ۾ ڄائو، ليڪن ڪيا اُنيو ڪرتي هو؟ چئنتنا ڪا اُنيو ڪرتي هونان؟ اِسي ريت سين وايومنڊل اُٿسا بناو، واٽبريشن اُٿسي ڦهلائو جو چتر ۾ پي چئنتنا ڪا اُنيو هو. جو پي اِستال بناو، تو جئسي سائنس والي ڪهان هريالي ڪي فيلنگ دِلاتي هئ، ڪهان ساگر ڪي، پاڻي ڪي فيلنگ دِلاتي هئ. اُٿسا اِستال بناتي هئ جو اُنيو هوتا هئ ڪ ساگر ۾ آ گئي هئ، پهاري ۾ آ گئي هئ. اِسي ريت سين واتاورڻ اُٿسا هو جو اُنيو ڪرين ڪ سڪ ڪي آستان ۾ پهونچ گئي هئ. وئسي محنت جو ڪي هئ وه اچي ڪي هئ. ملن پي هوئا، پلٽن پي نڪالي. اُپي آوشيڪتا هئ پائنت روپ بن پائنت ديني ڪي. پائنت دواران پائنت بنانا يه سميه اُپي نهين هئ. ليڪن پائنت روپ بن ڪر پائنت شارٽ ۾ ديني هئ. تو اُٿسا سيم ڪو پي شڪتيشالي اِستيچ ۾ سدا لاڻو اوڙ دوسرون ڪو پي اُٿسي اِستيچ ۾ ڪينچو. جو آپڪي سامني آتي هين اُٿسي اُنيو ڪري ڪ ڪسي اُٿسي آستان ۾ پهونچ گئي هئ، جهان جو پراپتي چاهيئي وه هونگي. جئسي اِستول ڊاڪٽري دواران پيشنت ڪو فيٽ ۾ لاتي هونان ڪ يه ڊاڪٽر بڙا اچا هئ، يهان سين شفع مل جائينگي. اُٿسي روحاني ڊاڪٽري ۾ پي اُٿسي شڪتيشالي اِستيچ هو جو سپڪا فيٽ هو جائي ڪ يهان پهونچي هئ تو پراپتي اوشيه هونگي. دونو هين باتين نڪالي هئ نان؟ دونو ڪا بئلس هو. وه پي ضروري هئ، ڪيونڪ آڄ ڪله ڪي سميه اُنوسار جو بهت جنمون ڪي حساب ڪتاب آرٿات ڪرم پوڳ هئ وه سماپت پي ضرور هوني هئ. ڪرم پوڳ ڪا حساب ختم ڪرني ڪي ليئي اِستول دوائي اوڙ ڪرم يوڳي بناني ڪي ليئي يه روحاني دوائي. اُپي سپ پوڳ ڪر ختم ڪرينگي. چاهي منسا دواران، چاهي شرير دواران. سڀي آتمائين مُڪتي ڌام ۾ جائينگي نان. اُپي نه روڳي رهينگي، نه ڊاڪٽر رهينگي. اِسڪي پريڪٽس اُنت ۾ پي هونگي. جو ڊاڪٽر هونگي ليڪن ڪچ ڪر نهين سڪينگي. اِتني پيشنت هونگي. بس اُس سميه صرف اُپني درشتي دواران واٽبريشن دواران، اُنڪو ٽيمپري وِردان دواران شانتي دي سڪتي هو. مرينگي پي بهت. مرنِي والون ڪي ليئي جلاني ڪا هين سميه نهين هونگا. ڪيونڪ اُتي ۾ جانا هئ نان. اُپي اُتي ۾ جاڪر اُنت هو جائينگي. اُپي ڪي سماچار ڪي اُنوسار پي ديو ڪوئي نئين بيماري ڦهلتي هئ تو ڪتني فاسٽ ڦهلتي هئ. جب تڪ ڊاڪٽر اُس نئين بيماري ڪي دوائي نڪالي تب تڪ ڪئين ختم هو جاتي هئ. ڪيونڪ اُتي ۾ جارا هئ. اوڙ جب اُٿسا هو تب تو ڊاڪٽر پي سمجهي ڪ هر سين پي ڪوئي سرپشت چيز هئ. اُپي تو ايمان ڪي ڪارڻ ڪهتي هئ، آتما وغيره ڪچ نهين هئ. ڊاڪٽري هين سپ ڪچ هئ. ڦر وه پي اُنيو ڪرينگي. جب ڪچ پي ڪنٽرول نهين ڪر پائينگي تو ڪهان نظر جائينگي؟ اُپي تو نئين نئين بيماريان ڪئين اُني والي هئ. ليڪن يه نئين بيماريان نِبان پريورتن لائينگي.

آپ لوگ تو بهت بهت پاڳيوان آتمائين هو جو وناش ڪي پهلي اُپنا اڌڪار پاء ليئا. اوڙ سپ چلائينگي، هاءِ هم نين ڪچ نهين پايا، اوڙ آپ باپ دادا ڪي ساٿ دل تخت نشين هوڪر اُنهن ڪو وِردان دينگي. تو ڪتني پاڳيوان هو. سدا هين خوش رهي هونان؟ سدا اِسي مستي ۾ جهومتي هوئي سڀي پيشنت ڪي پي سدا خوشي ڪي جهولي ۾ جهولائو. ڦر آپڪو پي پڳوان ڪا هين اوتار مانني لڳ جائينگي ليڪن آپ ڦر اِشارا ڪرينگي يثارت ڪي طرف. جب اُٿسي پاونا ۾ آوي تب اِشارا ڪر سڪينگي نان. تو سڀي اُٿسي تيار هونان؟ سڀي ڊاڪٽر ڪا بهت اچا گروپ هئ. اب اُٿسا

هين وي. آء. پيز گروپ لائو. جو جئسا هوتا هئ وه وئسا هين لاتا هئ نان. تو جتني ڊاڪٽر آئي هئ اُتني وي. آء. پيز تو آئينگي هين نان.

فارين ۾ پي انپو ڪي آئي سڀ جھڪ جاتي هئ. سائنس، سائينس ڪي شڪتي ڪي آئي جھڪينگي ضرور. آئي بڙي بڙي سائنس والي پي نا اميند هوني لڳ گئي هئ. ڪهان جائينگي؟ جهان آپ سائينس والون ڪي ڪرڻين ڊڪائي دينگي وهان هين نظر جائينگي. آپڪي اُتتر سين هين اُنهن نين اُتتر بنيا هئ. ڪاپي تو آپڪو ڪي هئ. اُتتر آتمڪ شڪتي نهين هوتي تو يهه اُتتمڪ بامبس بنائي والا ڪوئن؟

جب چارون اُور اُنڌڪار ڇا جائيندا تب آپڪي ڪرڻين اُنڌڪار ۾ سڀشت ڊڪائي دينگي. ناليچ ڪي لائيت، گُڻون ڪي لائيت، شڪتيون ڪي لائيت، سڀ لائيتس، لائيت هائوس ڪا ڪاريه ڪرينگي. مڌوبن ۾ آئي رفرش پي هوئي اُور شيوا پي هوئي اُور ڀرتڪيه ڦل پي مل ڳيا. پلٽن جو بنائي هئ اُنڪو آئي ٻڌائي رهنا. باپ دادا ڪي پاس تو آپڪي سنڪلپ پي پھونچ جاتي هئ. ڪاغذ تو آپ پيچي لکتي هو. اُڇا.

پارٽيون ڪي ساٿ

سنگر ڀڳي برهمڻون ڪا شرننگهار هئ. سرو شڪتيان اُور سرو گُڻ

سدا باپ ڪي ياد ڪي چترچايا ڪي اُنڌر رهتي هو؟ اُتسي انپو ڪرتي هو ڪ سدا باپ ڪي چترچايا هماري اوڀر هئ؟ جئسي ڪلپ پھلي ڪي يادگار ۾ ديڪا هئ ڪ پهاڙي ڪو چترچايا بنا ديئا. تو ساري ڪلهيگي سمسيائون ڪي پهاڙ ڪو باپ ڪي ياد دواران، سمسيا نهين ليڪن چترچايا بنا ديئا؟ اُتسي سمسيائون ڪا سماڌان ڪرني والي ماسٽر سرو شڪتيوان هو؟ ڪسي پي پرڪار ڪي سمسيا سيم ڪو ڪمزور تو نهين بنائي هئ؟ وگھن وناشڪ هو؟ لکن ڪي آڌار پر وگھن ڪيا انپو هوتا هئ؟ ايڪ ڪلوني لگتي هئ. اِسڪو ڪها جاتا هئ ماسٽر سرو شڪتيوان تو سرو شڪتيان اپني جيون ڪا ايڪ شرننگهار بن گئي هئ؟ سنگر ڀڳي برهمڻون ڪا شرننگهار هين هئ ”سرو شڪتيان“. تو سرو شڪتيون سين شرننگهاري هوئي سڄي سڄائي مورت. آئي گُڻون اُور شڪتيون سين سڄي هوئي پوشيه ۾ اِسٿول گھنون سين سڄي هوئي. ليڪن اَب ڪا شرننگهار ساري ڪلپ سين سرڀشت هئ. 16 شرننگهار، 16 ڪلا سمپن. تو آئي سين سنسڪار ڊالني هئ نان. تو اُتسي سڄي سڄائي مورت هو نان. اُڇا.

وردان - بيحد ڪي وٿراڀ ورتي دواران نشوموها سمرتِي سوروب

بنني والي اُڇل اڏول پو

جو سدا بيحد ڪي وٿراڀ ورتي ۾ رهتي هئ وه ڪيپي، ڪسي پي درشيه ڪو ديڪ گھبراتي وا هلتي نهين، سدا اُڇل اڏول رهتي هئ ڪيونڪ بيحد ڪي وٿراڀ ورتي سين نشوموها سمرتِي سوروب بن جاتي هئ. اُتتر ٿورا بهت ڪچ ديڪ ڪر اُنش ماتر پي هلچل هوتي هئ يا موه اُتپن هوتا هئ تو اُنڌ ڪي سماڻ اُڇل اڏول نهين ڪهينگي. بيحد ڪي وٿراڀ ورتي ۾ گنپيرتا ڪي ساٿ رمڻيڪتا پي سمائي هوئي هئ.

سلوگن - راجيه اڏڪاري ڪي ساٿ ساٿ بيحد ڪي وٿراڀي بن ڪر رهنا

يهي راج رشي ڪي نشاني هئ.